

Forfatter: Udrag fra Varulven

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 118.

Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366286208.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Hans Sange ere korte og ligesom blotte Themaer til hans melancholske musikalske Phantasier, som ofte uden Text har bevæget mig saa forunderligt, naar jeg i de dunkle Efteraarsaftener hørte hans Valdhorn-toner i Skoven. At den hemmelige Sorg, han bar paa, var ham selv en Gaade, uforenelig med hans Idee om Menneskenaturens Høihed og Selvstændighed, seer man temmelig klart. Det er som en dunkel Bevidsthed om det mørke Princip i ham selv, der maaskee dog har fremkaldt hiin ham ubegribelige Forvandling (eller hvad vi kalde hans Vanvid) har ladet ham føle en dyb Ydmygelse, dog uden sand Ydmyghed, og en Uro, der bortfjernede ham fra sin høieste Kjærligheds Helligdom og berøvede ham Freden i dens Paradiis. Den Sang, hvoraf jeg uddrager denne Slutning, troer jeg vist at have hørt ham phantasere over paa sit Valdhorn engang i Vinter, da jeg om Natten kjørte i min Slæde forbi Skovriderhuset og saae Lys paa hans afsides Kammer. Der var i de hemmelighedsfulde Toner et blandet Udtryk af Salighed og Fortvivlelse, som vel synes mig kunde været Variationer paa disse Stropher, især paa den sidste, og som klang mig i Sjælen den hele Nat, ligesom Dissonantserne deri ledte efter deres Opløsning i det gaadefulde Fjerne. Sangen angiver kun Grundaccorderne i den rige Tonephantasie, jeg hiin Aften tog hjem med mig: